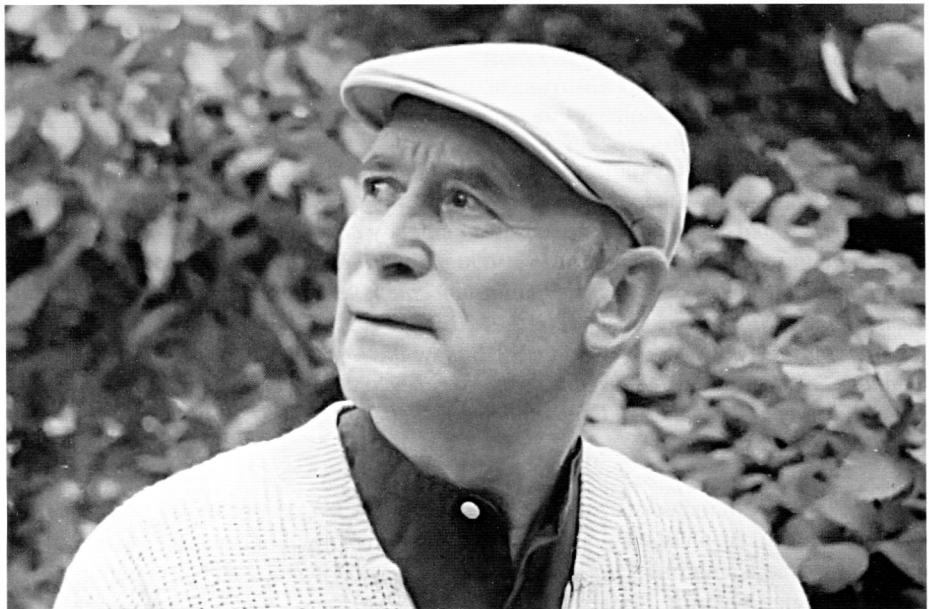

Чарівний хист художника-медальєра

Тетяна Денисова (Львів)

Доля подарувала мені знайомство з В'ячеславом Васильовичем Поповим у 2007 р. Художник-медальєр привіз тоді до Львова свій творчий доробок — близько 150 бронзових медалей. Розповідаючи про свої роботи В'ячеслав Васильович жартував: «Тут зібране все мое життя, плюс п'ять хвилин». Медальєрному мистецтву митець присвятив значну частину свого творчого шляху, хоча, крім того, успішно займається живописом, керамікою.

7 листопада 2007 р. в Національному музеї у Львові імені Андрея Шептицького відкрилася персональна виставка творів знаного українського медальєра В. В. Попова. Автор приурочив цю знаменну подію до свого 70-річчя.

В'ячеслав Попов — член Національної спілки художників України з 1989 р. Неперевершений талант митця оцінений і поза межами країни — він входить до складу FIDEM — Міжнародної федерації медальєрів (Париж). Брав участь у XXVI (Гаага, Нідерланди; 1998 р.), XXVII (Веймар, Німеччина; 2000 р.) конгресах федерації.

Його роботам притаманний власний почерк. Дрібна пластика, якою є медаль, відзначається такими властивостями, як невеликий розмір та ємність вкладеної автором суті. В'ячеслав Попов створює не просто медаль-персонажів із портретним зображенням [1], а компонує багатопланову розповідь про видатного діяча української чи світової культури, науки, мистецтва, політики. Впродовж свого творчого

шляху медальєр звертався до відтворення постатей Тараса Шевченка, Григорія Сковороди (рис. 1), Андрея Шептицького, Матері Терези, Василя Стуса (рис. 2), Василя Сухомлинського, Соломії Крушельницької (рис. 3), Іларіона Свенціцького (рис. 4).

Важливі події закарбовують історичні медалі [2], яких чимало у доробку митця. Пам'ятки медальєрного мистецтва авторства В. Попова розкривають непрості й трагічні теми Голодомору 1932–1933 рр., Бабиного Яру, Великої Вітчизняної війни, Чорнобилю тощо.

Складні філософські, морально-етичні питання, світовідчуття сучасної людини знайшли своє втілення у роботах В'ячеслава Попова «Вода», «Повітря», «Енергія», «Сонце», «Хмари», «Простір», «Що наше життя?», «Лелека», «Зерно життя» (рис. 5), «VITA» (рис. 6).

Медалі митця зберігаються у багатьох музеях, зокрема, в Національному музеї у Львові ім. Андрея Шептицького, Національному Державному музею Тараса Шевченка, Шевченківському національному заповіднику у Каневі,

1

2

3

4

5

6

Національному історико-культурному заповіднику «Чигирин», Севастопольському художньому музеї ім. М. П. Крошицького, Кіровоградському обласному краєзнавчому музею, Ермітажі (м. Санкт-Петербург, Росія), Історичному музеї (м. Москва, Росія), Будинку-музей М. Хергіані (м. Местія, Грузія), Музей монетного двору (м. Париж, Франція) та численних приватних колекціях.

У 2005 р. московським видавництвом Державного Історичного музею було надруковано каталог присвячений усім медалям, випущеним Петроградським, Ленінградським і Московським монетними дворами в радянську епоху (1919–1991 рр.). Його автори-упорядники завідувач відділенням нумізматики Центрального історичного музею Алла Шкурко та Андрій Салтиков представили у виданні понад 2000 медалей. Відзначимо, що автором 12 медалей, опублікованих у каталогу, є художник-медальєр В'ячеслав Васильович Попов.

Список літератури

1. Одноралов Н. Техника медальєрного искусства. — Москва: Изобразительное искусство, 1983. — С. 93.
2. Косарева А. Искусство медали. — Москва: Просвещение, 1977. — С. 127.
3. Памятная медаль советского периода. 1919–1991: Каталог/Сост. А. И. Шкурко, А. Ю. Салтыков. — Москва, 2005. — 402 с., ил.